

ХТО Б МІГ ПОДУМАТИ, ЩО Я БУДУ ТАКА ЩАСЛИВА, КОЛИ УВІЙДУ В ОЦІ ДВЕРІ...

ЛУСІЯ: Агов-агов, КЛАСНОГО ПЕРШОГО ДНЯ в школі!

МАРТА: Навзаєм!!!

БЕА: 😊

МАРТА: Трохи хвилююся! Якби ж ви були тут... 😞

БЕА: Якби ж!!! Та все буде чудово сьогодні, от побачиш!!!

РАКЕЛЬ: І весь рік!

ФРІДА: І наступні теж!

СУСАНА: Тю, звідки стільки позитиву в таку нечувану рань?

ЛУСІЯ: І я б краще в ліжку повалялася, ніж пхатися автобусом на навчання!

ФРІДА: Ви дві ліниві дупи! Такі само ліниві, як куртка охоронця!

БЕА: 😊

ЛУСІЯ: І що б то мало значити?

СУСАНА: Як куртка охоронця?!

ФРІДА: Поняття зеленого не маю, мій тато так каже 😊

РАКЕЛЬ: АХАХАХАХАХА

МАРТА: Все, поки що па-па, я заходжу досередини! 😊 😊 😊

ЛУСІЯ: ЧК4Е!!!

1 Новий проект

Повіки Лусії часом аж злипалися. Мусила сконцентруватися на тому, аби тримати очі розплющеними щоразу, як підступала темрява, бо інакше ризикувала завалитися під стіл просто на очах у Мортиції. Отож Лусія дозволяла собі заплющити очиська щонайбільше на кілька секунд, перш ніж потерти їх і знову повільно розплющити. Скільки ж зусиль їй вартувало не закуняти! Отакої!.. Здавалось, ціла вічність проминула від різдвяних канікул. Принаймні від тих останніх днів (якщо не рахувати випадку із соціальною їдальнею та повернення з Берліна), коли не було потреби прокидатися вдосвіта, натомість можна було досхочу ніжитися в ліжку хоч до одинадцятої, аж коли її мати вривалась до кімнати, аби переконатися, що вона бодай іще дихає:

— Як то можна стільки спати?! Уже майже полудень! — вигукувала Марія, з оглушливим шурхотінням смикаючи вгору жалюзі.

Та й це не завжди допомагало Лусії вибратися з ліжка. Які ж то були затишні дні без поспіху... Вона заслуговувала на той відпочинок, а надто

після того, як цілий тиждень гарувала без перепочинку посеред канікул...

Голос Мортиції повернув її до реальності. Лусія стримала позіхання і потерла обличчя долонями. Уф! На які жертви доводиться йти! Аж не вірилося, що заняття в школі розпочалися щойно цього понеділка! Насправді ж... не минуло і години відтоді, як вона увійшла до класу. Як так могло статися? Куди поділися канікули? Ох же ж ці дивні ігри розуму!

— Добре!.. Насамкінець розповім вам про новий проект, — несподівано оголосила Мортиція у своїй неквапливій манері, струсивши при тому пишною кучмою темного волосся.

Протягом минулої години Лусія заледве дослуховувалась до голосу класної керівниці, що

мелодійно жебонів над головами учнів. Але слова «НОВИЙ ПРОЕКТ» втрапили Лусії прямісінько у вуха й далі — одразу до центральної сигнальної системи в голові під рудою копицею. Лусія одразу нашорошилася. Повіки миттю облишили спроби склепитися назавжди (ну, принаймні цього ранку). Бо коли Мортиція оголошувала якусь новину, щоразу йшлося про щось таке, що здатне струсонати цілу Землю і перевернути її догори дригом!..

— Йой!.. Бачу, я таки привернула вашу увагу! Нарешті, — мовила Мортиція, зупинивши погляд на Лусії. Її вигнуті брови поповзли вгору, надавши обличчю вчительки суворого вигляду. Затим вона взялась порпатися в стосах паперу на столі.

Лусія глितнула слину: те, що вона куняла цілий урок, виявилось не таким вже непоміченим, як вона собі гадала. Пошукала очима Фріду, яка облаштувалась в іншому кутку класу: та, усміхаючись, змавпувала Лусію, як та спить: заплющила очі, вклала голову на руці і удавано захропіла.

Витівку Фріди з її високим зростом зауважили інші учні, але Фріді було на те начхати. Лусія тим часом перевела погляд на парти в центрі класу, де сиділа Сусана — її коротке чорне волосся розтріпалося від нестримного сміху, якого вона навіть не приховувала, знаками надсилаючи Фріді повідомлення: мовляв, та незлецьки розважила всіх! Лусія зрештою теж не стримала усмішки.

— Що ж, виглядає на те, що проект видається вам забавкою! Чудово! Отож я сподіваюсь, ви докладете для його виконання усіх зусиль, —

прогриміла вчителька, скрививши губи — її обличчя аж перекосило від гніву.

Усмішка на обличчі Лусії зів'янула.

— Ні, ні, це не через проєкт, пані вчителько! Річ у тому... — почала було виправдовуватися Лусія, але Мортиція зупинила її різким рухом руки.

— Мені не цікаво.

Лусія вирішила, що зараз розумніше промовчати. Мортиція усім виглядом показувала, що їй уривається терпець від зухвальства Лусії, тож дівчина більше не мала жодного наміру дратувати вчительку аж до кінця навчального року. Якщо пощастить, то вже на третьому курсі середньої школи Мортиція більше не буде ані її класною керівницею, ані її вчителькою. Під партою Лусія схрестила пальці на удачу.

— Проєкт, про який ідеться, передбачає, що ви вестимете блог вашого курсу. Ви поділитесь на групи, кожна з яких відповідатиме за свій напрям і тему. І це має бути секретний проєкт, тобто НІХТО не має знати, про що пише та чи інша група у блозі. Група, чії записи матимуть найбільше охоплення читачів, переможе і отримає приз.

У відповідь на новину класом прокотилося загальне зітхання.

— А приз який? — поцікавився Луїс, скейтер, який під час екзаменів діймав усіх проханням підказати правильні відповіді.

— Це теж секрет. Дізнаєтесь, коли закінчиться конкурс, — відрубала Мортиція і на тому поклатала край розмовам про приз.

Одразу ж здійнялась хвиля учнівських перешіптувань.

— А це буде враховуватися, коли нам виставлятимуть оцінки? — озвався Чарлі, хлопчина, упадав за Ракеллю протягом цілого тижня, коли вони каталися на лижах, але чи щось путнє вийшло з того фліртування, досі не було зрозуміло.

— Вчителька з мови ще поговорить із вами, але так, ваша участь буде враховуватися. Проєкт із блогом триватиме місяць, і, авжеж, серед іншого буде братися до уваги ваше уміння писати. І хоча це груповий проєкт, та кожен учасник має щоп'ятниці надсилати мені електронною поштою готовий текст, щоб я продивилась і розмістила в блог. Публікуватимемо дописи щопонеділка.

Лусія зауважила, що Маріса, Королева Касти Модних та її затята ворогиня, самовдоволено всміхається відтоді, як почула новину. Навіть підійняла руку і запитала своїм диявольським муркотливим голосочком:

— А писати можна про все, що захочеться?

— Не зовсім, Марісо, — після невеличкої паузи, ДЛЯ НАТХНЕННЯ і щоб нагнати інтриги, озвалась вчителька. — Теми для дописів обиратимете жеребкуванням. І тому зараз мені потрібно, щоб кожен із вас написав на папері тему, яка була б йому цікава. А також вкажіть групу, з якою хотіли б працювати над блогом. Я передивлюсь, виберу з тем ті, що звучатимуть найадекватніше, і проведу жеребкування серед груп.

Лусія знов озирнулася на подруг, які мали задоволений вигляд — як і вона сама: хай там як, але

